

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 26ης Οκτωβρίου 2021 *

«Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', και παράγραφος 4 – Αίτηση συγκατάθεσης με σκοπό τη δίωξη για άλλες αξιόποινες πράξεις πέραν εκείνων που δικαιολόγησαν την παράδοση – Άρθρο 28, παράγραφος 3 – Αίτηση συγκατάθεσης για μεταγενέστερη παράδοση του ενδιαφερομένου σε άλλο κράτος μέλος – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας – Δικαίωμα του ενδιαφερομένου να τύχει ακρόασης από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης – Διαδικασία»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-428/21 PPU και C-429/21 PPU,

με αντικείμενο δύο αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το rechtbank Amsterdam (πλημμελειοδικείο Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) με αποφάσεις της 14ης Ιουλίου 2021, οι οποίες περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 14 Ιουλίου 2021, στο πλαίσιο των διαδικασιών σχετικά με την εκτέλεση των ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης που εκδόθηκαν κατά των

HM (C-428/21 PPU),

TZ (C-429/21 PPU)

παρισταμένης της:

Openbaar Ministerie,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Κ. Lenaerts, Πρόεδρο του Δικαστηρίου, προεδρεύοντα του πρώτου τμήματος, S. Rodin, N. Jääskinen (εισηγητή), J.-C. Bonichot και M. Safjan, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Α. Ράντος

γραμματέας: M. Ferreira, κύρια διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Σεπτεμβρίου 2021,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Openbaar Ministerie, εκπροσωπούμενη από την C McGivern και τον K. van der Schaft,
- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις M. K. Bulterman και C. S. Schillemans και τον J. Langer,
- η Ιρλανδία, εκπροσωπούμενη από την M. Lane, επικουρούμενη από την G. Mullan, BL,
- η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την A. Daniel,
- η Ουγγρική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M. Z. Fehér,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την S. Grünheid και τους M. Wasmeier και W. Wils,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Οκτωβρίου 2021,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως αφορούν την ερμηνεία του άρθρου 27, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', και παράγραφος 4, καθώς και του άρθρου 28, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαίσίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24) (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο 2002/584), και του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).
- 2 Οι αιτήσεις αυτές υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της εκτέλεσης, στις Κάτω Χώρες, δύο ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης τα οποία εκδόθηκαν, αντιστοίχως, στην υπόθεση C-428/21 PPU, από τις ουγγρικές δικαστικές αρχές κατά του ΗΜ, υπηκόου τρίτης χώρας, και, στην υπόθεση C-429/21 PPU, από τις βελγικές δικαστικές αρχές κατά του ΤΖ, Ολλανδού υπηκόου, κατόπιν της αίτησης συγκατάθεσης που υπέβαλε καθεμιά από τις εν λόγω δικαστικές αρχές, η μεν πρώτη δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 4, η δε δεύτερη δυνάμει του άρθρου 28, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαίσίου 2002/584.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 5, 6 και 12 της απόφασης-πλαίσίου 2002/584 έχουν ως εξής:
- «(5) Ο στόχος που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, να αποτελέσει ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, συνεπάγεται την κατάργηση της έκδοσης μεταξύ κρατών μελών και την αντικατάστασή της από σύστημα παράδοσης μεταξύ δικαστικών αρχών. Εξάλλου, η εισαγωγή ενός νέου απλουστευμένου συστήματος παράδοσης προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα, προς το σκοπό της εκτέλεσης καταδικαστικών ποινικών αποφάσεων ή ποινικής δίωξης, επιτρέπει να αρθούν η πολυπλοκότητα και το ενδεχόμενο καθυστερήσεων που είναι εγγενή στις ισχύουσες διαδικασίες έκδοσης. Οι κλασικές σχέσεις συνεργασίας που ισχύουν μέχρι σήμερα μεταξύ κρατών μελών θα πρέπει να δώσουν τη θέση τους σε σύστημα ελεύθερης κυκλοφορίας τόσο των προδικαστικών όσο και των οριστικών ποινικών αποφάσεων, σε έναν χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.
- (6) Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο προβλέπει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης που έχει χαρακτηριστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως “ακρογωνιαίος λίθος” της δικαστικής συνεργασίας.
- [...]
- (12) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 [ΕΕ] και εκφράζονται στον [Χάρτη], ιδίως δε στο κεφάλαιο VI αυτού. [...]»
- 4 Το άρθρο 1 της απόφασης-πλαίσίου, το οποίο επιγράφεται «Ορισμός και υποχρέωση εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», ορίζει τα εξής:
- «1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς το σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.
2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.
3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 [ΕΕ].»
- 5 Τα άρθρα 3, 4 και 4α της εν λόγω απόφασης-πλαίσίου απαριθμούν τους λόγους υποχρεωτικής (άρθρο 3) και προαιρετικής (άρθρα 4 και 4α) μη εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Το άρθρο 5 της ίδιας απόφασης-πλαίσίου προβλέπει τις εγγυήσεις που πρέπει να παρέχει το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος σε ειδικές περιπτώσεις. Το άρθρο 8 της απόφασης-πλαίσίου 2002/584 αφορά το περιεχόμενο και τον τύπο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

6 Κατά το άρθρο 11 της απόφασης-πλαisiού, με τίτλο «Δικαιώματα του καταζητουμένου»:

«1. Όταν ένας καταζητούμενος συλλαμβάνεται, η αρμόδια δικαστική αρχή εκτέλεσης τον ενημερώνει, σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο, για την ύπαρξη και το περιεχόμενο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης καθώς και για τη δυνατότητα που του παρέχεται να συγκατατεθεί στην παράδοσή του στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος.

2. Ο καταζητούμενος που συλλαμβάνεται προς το σκοπό της εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης έχει το δικαίωμα να προσφύγει στις υπηρεσίες νομικού παραστάτη και διερμηνέα, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.»

7 Το άρθρο 13 της εν λόγω απόφασης-πλαisiού, με τίτλο «Συγκατάθεση στην παράδοση», προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Εάν ο συλληφθείς δηλώσει ότι συγκατατίθεται να παραδοθεί, η συγκατάθεση αυτή και, ενδεχομένως, η ρητή παραίτηση από το ευεργέτημα του “κανόνα της ειδικότητας” που αναφέρεται στο άρθρο 27 παράγραφος 2 δίνονται ενώπιον της δικαστικής αρχής εκτέλεσης, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

2. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ούτως ώστε οι συνθήκες υπό τις οποίες δίνονται η συγκατάθεση και, ενδεχομένως, η παραίτηση που αναφέρονται στην παράγραφο 1 να δείχνουν ότι το πρόσωπο το πράττει εκουσίως και έχοντας πλήρη επίγνωση των σχετικών συνεπειών. Προς τούτο, ο καταζητούμενος έχει το δικαίωμα να επικουρείται από νομικό παραστάτη.

3. Η συγκατάθεση και, ενδεχομένως, η παραίτηση που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καταχωρούνται σε πρακτικά, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζει το εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

[...]»

8 Το άρθρο 14 της ίδιας απόφασης-πλαisiού, με τίτλο «Ακρόαση του καταζητουμένου», ορίζει τα εξής:

«Εφόσον ο συλληφθείς δεν συγκατατίθεται στην παράδοσή του κατά τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 13, έχει δικαίωμα ακρόασης από τη δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης, σύμφωνα με το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους εκτέλεσης.»

9 Το άρθρο 15 της απόφασης-πλαisiού 2002/584 έχει ως εξής:

«1. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίζει, εντός των προθεσμιών και υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο, για την παράδοση του προσώπου.

2. Εάν η δικαστική αρχή εκτέλεσης κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν αρκούν ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την παράδοση, ζητεί την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών πληροφοριών, ιδίως σε σχέση με τα άρθρα 3 έως 5 και το άρθρο 8, και μπορεί να τάξει προθεσμία για την παραλαβή τους, λαμβάνοντας υπόψη της ότι είναι αναγκαίο να τηρηθούν οι προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 17.

3. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να διαβιβάζει οποτεδήποτε στη δικαστική αρχή εκτέλεσης κάθε επιπλέον χρήσιμη πληροφορία.»

- 10 Το άρθρο 19 της απόφασης-πλαisiού, με τίτλο «Ακρόαση του καταζητουμένου προ της λήψεως αποφάσεως», ορίζει στην παράγραφο 2 τα εξής:

«Η ακρόαση του καταζητουμένου διεξάγεται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης και οι προϋποθέσεις καθορίζονται με αμοιβαία συμφωνία μεταξύ της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος και της δικαστικής αρχής εκτέλεσης.»

- 11 Κατά το άρθρο 27 της εν λόγω απόφασης-πλαisiού, με τίτλο «Ενδεχόμενη δίωξη για άλλες αξιόποινες πράξεις»:

«1. Έκαστο κράτος μέλος δύναται να κοινοποιεί στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι, στις σχέσεις του με άλλα κράτη μέλη που έχουν προβεί στην ίδια κοινοποίηση, τεκμαίρεται η συγκατάθεση για τη δίωξη, καταδίκη ή κράτηση ενός προσώπου προς έκτιση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας, για οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του, πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε, εκτός εάν, σε συγκεκριμένη περίπτωση, η δικαστική αρχή εκτέλεσης ορίσει άλλως στην απόφασή της για την παράδοση.

2. Εξαιρέσει των περιπτώσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3, πρόσωπο το οποίο παραδόθηκε δεν διώκεται, καταδικάζεται ή άλλως πως στερείται της ελευθερίας του για αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε.

3. Η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

[...]

στ) όταν ο συλληφθείς μετά την παράδοσή του παραιτήθηκε ρητά από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας όσον αφορά συγκεκριμένες αξιόποινες πράξεις προγενέστερες της παράδοσής του. Η παραιτήση γίνεται ενώπιον των αρμόδιων δικαστικών αρχών του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και καταχωρείται στα πρακτικά σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του εν λόγω κράτους. Διατυπώνεται κατά τρόπο που να προκύπτει ότι το έπραξε εκουσίως και έχοντας πλήρη επίγνωση των σχετικών συνεπειών. Προς τούτο, έχει το δικαίωμα να επικουρείται από νομικό παραστάτη·

ζ) οσάκις η δικαστική αρχή εκτέλεσης που παρέδωσε τον συλληφθέντα δίδει τη σχετική συγκατάθεσή της σύμφωνα με την παράγραφο 4.

4. Η αίτηση συγκατάθεσης υποβάλλεται στη δικαστική αρχή εκτέλεσης και συνοδεύεται από τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 και από τη μετάφραση που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2. Δίδεται συγκατάθεση όταν για την αξιόποινη πράξη για την οποία ζητείται χωρεί επίσης παράδοση σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαisiού. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης αρνείται τη συγκατάθεσή της για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 3 και μπορεί πέραν αυτού να την αρνηθεί μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 4. Η απόφαση λαμβάνεται το αργότερο 30 ημέρες μετά την παραλαβή της αίτησης.

[...]»

- 12 Το άρθρο 28 της ίδιας απόφασης-πλαίσιου, με τίτλο «Παράδοση ή μεταγενέστερη έκδοση», ορίζει τα εξής:

«1. Έκαστο κράτος μέλος δύναται να κοινοποιεί στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι, στις σχέσεις του με άλλα κράτη μέλη που έχουν προβεί στην αυτή κοινοποίηση, η συγκατάθεση για την παράδοση ενός προσώπου σε κράτος μέλος, διάφορο του κράτους μέλους εκτέλεσης, βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης για αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα προ της παραδόσεώς του, τεκμαίρεται ότι έχει δοθεί, εκτός αν η δικαστική αρχή εκτέλεσης, για συγκεκριμένη περίπτωση, ορίσει άλλως στην περί παραδόσεως απόφασή της.

2. Πάντως, πρόσωπο το οποίο παραδόθηκε στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος κατ' εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης είναι δυνατόν, χωρίς τη συγκατάθεση του κράτους μέλους εκτέλεσης, να παραδοθεί σε άλλο κράτος μέλος εκτός του κράτους μέλους εκτέλεσης βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος για αξιόποινη πράξη προγενέστερη της παράδοσής του στις εξής περιπτώσεις:

[...]

β) όταν ο καταζητούμενος συγκατατίθεται να παραδοθεί σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος εκτέλεσης βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Η συγκατάθεση παρέχεται ενώπιον των αρμόδιων δικαστικών αρχών του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και καταχωρείται στα πρακτικά σύμφωνα με το εσωτερικό εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους. Διατυπώνεται κατά τρόπον που να προκύπτει ότι το έπραξε εκουσίως και έχοντας πλήρη επίγνωση των σχετικών συνεπειών. Προς τούτο, ο καταζητούμενος έχει το δικαίωμα να επικουρείται από νομικό παραστάτη·

γ) όταν ο καταζητούμενος δεν απολαύει του ευεργετήματος του κανόνα της ειδικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3 στοιχεία α), ε), στ) και ζ).

3. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης συγκατατίθεται για την παράδοση σε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με τους εξής κανόνες:

α) η αίτηση συγκατάθεσης υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 9, συνοδευόμενη από τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 και από τη μετάφραση που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2·

β) δίδεται συγκατάθεση όταν η αξιόποινη πράξη για την οποία ζητείται επιδέχεται επίσης παράδοση σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο·

γ) η απόφαση λαμβάνεται 30 ημέρες το αργότερο από την παραλαβή της αίτησης·

δ) η δικαστική αρχή εκτέλεσης αρνείται τη συγκατάθεσή της για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 3 και μπορεί πέραν αυτού να την αρνηθεί μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 4.

[...]»

Το ολλανδικό δίκαιο

- 13 Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 μεταφέρθηκε στο ολλανδικό δίκαιο με τον *Wet tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Overleveringswet)* [νόμο περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της απόφασης-πλαισίου του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (νόμος περί παράδοσης)], της 29ης Απριλίου 2004 (Stb. 2004, αριθ. 195), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον νόμο της 17ης Μαρτίου 2021 (Stb. 2021, αριθ. 155).

Οι διαφορές των κύριων δικών, τα προδικαστικά ερωτήματα και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

Υπόθεση C-428/21 PPU

- 14 Στις 25 Μαΐου 2020, το αιτούν δικαστήριο, το *rechtbank Amsterdam* (πλημμελειοδικείο Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες), επέτρεψε την παράδοση του ΗΜ, υπηκόου τρίτης χώρας, στην Ουγγαρία, με σκοπό την ποινική δίωξη στο κράτος μέλος αυτό για πράξεις χαρακτηριζόμενες ως «νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος». Ο ΗΜ παραδόθηκε πράγματι στην Ουγγαρία στις 25 Ιουνίου 2020, όπου τελεί έκτοτε υπό κράτηση.
- 15 Στις 13 Απριλίου 2021, ουγγρική δικαστική αρχή υπέβαλε στο αιτούν δικαστήριο, δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', και παράγραφος 4, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, αίτηση συγκατάθεσης προκειμένου ο ΗΜ να διωχθεί στην Ουγγαρία για άλλες αξιόποινες πράξεις πέραν εκείνων που δικαιολόγησαν την παράδοσή του, ιδίως δε για άλλες πράξεις που συνιστούν νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος και τις οποίες ο ενδιαφερόμενος φέρεται να διέπραξε πριν από την εν λόγω παράδοση.
- 16 Κατά το αιτούν δικαστήριο, το οποίο είναι η δικαστική αρχή εκτέλεσης στην υπόθεση αυτή, η αίτηση συγκατάθεσης περιέχει τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, καθώς και πρακτικά ακρόασης του ΗΜ από ουγγρική δικαστική αρχή. Κατά την εν λόγω ακρόαση, ο ΗΜ, επικουρούμενος από δικηγόρο, δήλωσε ότι δεν επιθυμούσε να παραιτηθεί από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο στ', της απόφασης-πλαισίου.
- 17 Το αιτούν δικαστήριο, ενώ επισημαίνει ότι η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 δεν περιέχει κανόνες σχετικά με τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσει η δικαστική αρχή εκτέλεσης η οποία έχει επιληφθεί αίτησης συγκατάθεσης κατά το άρθρο 27 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, τονίζει παράλληλα ότι το δικαίωμα ακρόασης περιλαμβάνεται στα δικαιώματα άμυνας, τα οποία είναι συμφυή με το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
- 18 Δεδομένου όμως ότι ο ΗΜ τελεί επί του παρόντος υπό κράτηση στην Ουγγαρία, δεν κλήθηκε να διατυπώσει την άποψή του επί της υποβληθείσας στο αιτούν δικαστήριο αίτησης συγκατάθεσης και δεν παρέστη κατά την εξέταση της αίτησης από το εν λόγω δικαστήριο, ούτε εκπροσωπήθηκε, κατά την εξέταση αυτή, από τον δικηγόρο που τον είχε συνδράμει στο πλαίσιο της προηγούμενης διαδικασίας εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ή από άλλο δικηγόρο.

- 19 Επομένως, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται σε ποιο κράτος μέλος και με ποιον τρόπο πρέπει ο παραδοθείς να είναι σε θέση να ασκήσει το δικαίωμα ακρόασής του όταν μια δικαστική αρχή του κράτους μέλους έκδοσης υποβάλλει στη δικαστική αρχή εκτέλεσης αίτηση συγκατάθεσης κατά το άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', και παράγραφος 4, της απόφασης-πλαίσιου 2002/584.
- 20 Στο πλαίσιο αυτό, το rechtbank Amsterdam (πλημμελειοδικείο Άμστερνταμ) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Έχει το άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', και παράγραφος 4, της [απόφασης-πλαίσιο 2002/584], ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, την έννοια ότι:
- ο παραδοθείς πρέπει να είναι σε θέση να ασκήσει το δικαίωμα ακρόασής του, όσον αφορά αίτηση συγκατάθεσης για τη διεύρυνση των αξιόποινων πράξεων, στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος, όταν η δικαστική αρχή του εν λόγω κράτους μέλους προβαίνει σε ακρόασή του σχετικά με ενδεχόμενη παραίτηση από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο στ', της απόφασης-πλαίσιο [2002/584]· ή
 - ο παραδοθείς πρέπει να είναι σε θέση να ασκήσει το δικαίωμα ακρόασής του στο κράτος μέλος που τον παρέδωσε, ενώπιον της δικαστικής αρχής εκτέλεσης, στο πλαίσιο της διαδικασίας χορήγησης συγκατάθεσης για τη διεύρυνση των αξιόποινων πράξεων;
- 2) Εάν ο παραδοθείς πρέπει να είναι σε θέση να ασκήσει το δικαίωμα ακρόασής του όσον αφορά την απόφαση επί αίτησης συγκατάθεσης για τη διεύρυνση των αξιόποινων πράξεων, δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 4, της [απόφασης-πλαίσιο 2002/584], στο κράτος μέλος που τον παρέδωσε, με ποιον τρόπο πρέπει το εν λόγω κράτος μέλος να του παράσχει τη δυνατότητα αυτή;»

Υπόθεση C-429/21 PPU

- 21 Στις 26 Ιανουαρίου 2021, το αιτούν δικαστήριο επέτρεψε την παράδοση του TZ, υπηκόου Κάτω Χωρών, στο Βασίλειο του Βελγίου με σκοπό την ποινική δίωξη, στο Βέλγιο, για πράξεις χαρακτηριζόμενες ως «οργανωμένη ή ένοπλη ληστεία». Ο TZ παραδόθηκε πράγματι στο εν λόγω κράτος μέλος, όπου τελεί έκτοτε υπό κράτηση.
- 22 Στις 3 Μαΐου 2021, μια βελγική δικαστική αρχή υπέβαλε στο αιτούν δικαστήριο αίτηση συγκατάθεσης για μεταγενέστερη παράδοση του TZ στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, δυνάμει του άρθρου 28, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαίσιου 2002/584, με σκοπό τη δίωξη για άλλες αξιόποινες πράξεις, ήτοι για οργανωμένες ή ένοπλες ληστείες οι οποίες φέρεται ότι διαπράχθηκαν το 2020. Η αίτηση συγκατάθεσης περιέχει τις πληροφορίες που μνημονεύονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιου καθώς και τη μετάφραση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου.
- 23 Το αιτούν δικαστήριο, ως δικαστική αρχή εκτέλεσης στην υπό κρίση υπόθεση, επισημαίνει ότι ο TZ τελεί επί του παρόντος υπό κράτηση στο Βέλγιο. Δεν κλήθηκε και δεν παρέστη, ούτε εκπροσωπήθηκε κατά την εξέταση από το αιτούν δικαστήριο της αίτησης που υπέβαλε η βελγική δικαστική αρχή.

- 24 Επομένως, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται, κατ' ουσίαν, ως προς το ίδιο ζήτημα με εκείνο που μνημονεύεται στη σκέψη 19 της παρούσας απόφασης όσον αφορά το δικαίωμα του παραδοθέντος να τύχει ακρόασης στο πλαίσιο αίτησης συγκατάθεσης βάσει του άρθρου 28, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαίσιου 2002/584.
- 25 Στο πλαίσιο αυτό, το rechtbank Amsterdam (πλημμελειοδικείο Άμστερνταμ) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Έχει το άρθρο 28, παράγραφος 3, της [απόφασης-πλαίσιο 2002/584], ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, την έννοια ότι:
- πρόσωπο το οποίο παραδόθηκε στο κράτος μέλος έκδοσης και κατά του οποίου ένα τρίτο κράτος μέλος εξέδωσε εν συνεχεία ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης για πράξεις που τελέστηκαν πριν από την παράδοση αυτή πρέπει να είναι σε θέση να ασκήσει το δικαίωμα ακρόασής του όσον αφορά την αίτηση συγκατάθεσης για μεταγενέστερη παράδοση, δυνάμει του άρθρου 28, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαίσιο [2002/584], στο κράτος μέλος έκδοσης, ενώπιον δικαστικής αρχής του εν λόγω κράτους μέλους, στο πλαίσιο της διαδικασίας που αφορά την εκτέλεση του εκδοθέντος από το τρίτο κράτος μέλος ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης· ή
 - το πρόσωπο αυτό πρέπει να είναι σε θέση να ασκήσει το δικαίωμα ακρόασής του στο κράτος μέλος που το παρέδωσε προηγουμένως, ενώπιον της δικαστικής αρχής εκτέλεσης, στο πλαίσιο της διαδικασίας χορήγησης συγκατάθεσης για μεταγενέστερη παράδοση;
- 2) Εάν ο παραδοθείς πρέπει να είναι σε θέση να ασκήσει το δικαίωμα ακρόασής του όσον αφορά την απόφαση επί αίτησης συγκατάθεσης για μεταγενέστερη παράδοση, δυνάμει του άρθρου 28, παράγραφος 3, της [απόφασης-πλαίσιο 2002/584], στο κράτος μέλος που τον παρέδωσε προηγουμένως, με ποιον τρόπο πρέπει το εν λόγω κράτος μέλος να του παράσχει τη δυνατότητα αυτή;»
- 26 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Ιουλίου 2021, αποφασίστηκε η συνεκδίκηση των υποθέσεων C-428/21 PPU και C-429/21 PPU.

Επί της επείγουσας προδικαστικής διαδικασίας

- 27 Το αιτούν δικαστήριο ζήτησε να εξεταστούν οι υπό κρίση αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως με την επείγουσα διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23α του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.
- 28 Προς στήριξη του αιτήματός του, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι τα προδικαστικά ερωτήματα αφορούν ζήτημα που εμπίπτει στον τίτλο V του τρίτου μέρους της Συνθήκης ΛΕΕ και ότι ο ΗΜ και ο ΤΖ στερούνται επί του παρόντος την ελευθερία τους.
- 29 Όσον αφορά, αφενός, την κατάσταση του ΗΜ, το αιτούν δικαστήριο παρατηρεί ότι η απάντηση του Δικαστηρίου στα προδικαστικά ερωτήματα θα έχει άμεση και αποφασιστική επιρροή στη διάρκεια της κράτησης του ενδιαφερομένου στην Ουγγαρία, καθόσον, ιδίως, σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης συγκατάθεσης για τη διεύρυνση των αξιόποινων πράξεων, δυνάμει του

άρθρου 27, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', και παράγραφος 4, της απόφασης-πλαίσιου 2002/584, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους έκδοσης δεν θα επιτρέπεται να τον θέσει υπό προσωρινή κράτηση για τις αξιόποινες πράξεις τις οποίες αφορά η εν λόγω αίτηση.

- 30 Όσον αφορά, αφετέρου, την κατάσταση του ΤΖ, το αιτούν δικαστήριο υπογραμμίζει ότι το πρόσωπο αυτό στερείται την ελευθερία του εν αναμονή της απόφασης του εν λόγω δικαστηρίου επί της αίτησης συγκατάθεσης για μεταγενέστερη παράδοση στη γερμανική δικαστική αρχή με σκοπό την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος από την αρχή αυτή.
- 31 Συναφώς, παρατηρείται, πρώτον, ότι οι υπό κρίση αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως αφορούν την ερμηνεία της απόφασης-πλαίσιου 2002/584, η οποία εμπίπτει στους τομείς που διαλαμβάνονται στον τίτλο V του τρίτου μέρους της Συνθήκης ΛΕΕ, ο οποίος άπτεται του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Επομένως, οι αιτήσεις αυτές μπορούν να εξεταστούν με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23α του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 107 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 32 Όσον αφορά, δεύτερον, το κριτήριο του επείγοντος, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος στην υπόθεση της κύριας δίκης στερείται επί του παρόντος την ελευθερία του και ότι η συνέχιση της κράτησής του εξαρτάται από την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2019, Spetsializirana prokuratura, C-653/19 PPU, EU:C:2019:1024, σκέψη 22 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 33 Εν προκειμένω, αφενός, ο ΗΜ και ο ΤΖ στερούνται επί του παρόντος την ελευθερία τους. Πράγματι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 18 και 23 της παρούσας απόφασης, ο ΗΜ και ο ΤΖ κρατούνται, αντιστοίχως, στην Ουγγαρία και στο Βέλγιο, αφού παραδόθηκαν στα εν λόγω κράτη μέλη βάσει ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης εκδοθέντων από τα κράτη αυτά. Αφετέρου, δεδομένου ότι τα ερωτήματα που υπέβαλε το αιτούν δικαστήριο αφορούν την ανάγκη ακρόασης ή μη του ενδιαφερομένου σχετικά με την ύπαρξη λόγων δυνάμενων να δικαιολογήσουν την άρνηση συγκατάθεσης της δικαστικής αρχής του κράτους μέλους εκτέλεσης για τη διεύρυνση των αξιόποινων πράξεων που δικαιολόγησαν αρχικά την παράδοση ή για τη μεταγενέστερη παράδοση του προσώπου αυτού σε άλλο κράτος μέλος, η απόφαση του Δικαστηρίου ενδέχεται να έχει άμεσες συνέπειες ως προς τη συνέχιση της προσωρινής κράτησης του ΗΜ και του ΤΖ.
- 34 Υπό τις συνθήκες αυτές, στις 29 Ιουλίου 2021 το πρώτο τμήμα του Δικαστηρίου αποφάσισε, κατόπιν πρότασης του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να δεχθεί το αίτημα του αιτούντος δικαστηρίου να εξεταστούν οι υπό κρίση αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

- 35 Με τα δύο προδικαστικά ερωτήματα σε καθεμιά από τις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', και παράγραφος 4, καθώς και το άρθρο 28, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαίσιου 2002/584, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, έχουν την έννοια ότι ένα πρόσωπο το οποίο παραδίδεται στη δικαστική αρχή έκδοσης σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης έχει δικαίωμα ακρόασης από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης

όταν η τελευταία επιλαμβάνεται αίτησης συγκατάθεσης υποβληθείσας από τη δικαστική αρχή έκδοσης δυνάμει των ως άνω διατάξεων της απόφασης-πλαίσιου και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, με ποιον τρόπο υλοποιείται το δικαίωμα ακρόασης του εν λόγω προσώπου.

- 36 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό, πρέπει να υπομνησθούν, προκαταρκτικώς, οι νομικές βάσεις του συστήματος που καθιερώνει η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, όπως προκύπτουν από την εν λόγω απόφαση-πλαίσιο και τη νομολογία του Δικαστηρίου.
- 37 Κατ' αρχάς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι τόσο η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών όσο και η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, η οποία εδράζεται με τη σειρά της στην αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών αυτών, έχουν θεμελιώδη σημασία στο δίκαιο της Ένωσης, δεδομένου ότι καθιστούν δυνατή τη δημιουργία και τη διατήρηση ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα. Ειδικότερα, η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης, όσον αφορά μεταξύ άλλων τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, επιβάλλει σε καθένα από τα κράτη μέλη να δέχεται, πλην εξαιρετικών περιστάσεων, ότι όλα τα άλλα κράτη μέλη τηρούν το δίκαιο της Ένωσης, ιδίως δε ότι σέβονται τα αναγνωρισμένα από το δίκαιο αυτό θεμελιώδη δικαιώματα [απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2020, Openbaar Ministerie (Ανεξαρτησία της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος), C-354/20 PPU και C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 38 Ως εκ τούτου, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 κατατείνει, μέσω της καθιέρωσης ενός απλουστευμένου και αποτελεσματικού συστήματος παράδοσης των καταδικασθέντων ή υπόπτων για παραβάσεις της ποινικής νομοθεσίας, στη διευκόλυνση και στην επιτάχυνση της δικαστικής συνεργασίας, συμβάλλοντας στην επίτευξη του σκοπού τον οποίο έχει θέσει η Ένωση, να συγκροτήσει δηλαδή χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης επί τη βάσει του υψηλού βαθμού εμπιστοσύνης που πρέπει να υφίσταται μεταξύ των κρατών μελών [απόφαση της 29ης Απριλίου 2021, X (Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Ne bis in idem), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, σκέψη 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 39 Πράγματι, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, όπως προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, αυτής, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής της σκέψης 5, έχει ως αντικείμενο την αντικατάσταση του πολυμερούς συστήματος έκδοσης το οποίο βασιζόταν στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Έκδοσης, η οποία είχε υπογραφεί στο Παρίσι στις 13 Δεκεμβρίου 1957, από σύστημα παράδοσης, μεταξύ δικαστικών αρχών, των καταδικασθέντων ή υπόπτων, προς εκτέλεση αποφάσεων ή άσκηση διώξεων, σύστημα το οποίο στηρίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης [βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 11ης Μαρτίου 2020, SF (Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Εγγύηση διαμεταγωγής στο κράτος μέλος εκτέλεσης), C-314/18, EU:C:2020:191, σκέψη 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 40 Η αρχή αυτή, η οποία αποτελεί, κατά την αιτιολογική σκέψη 6 της απόφασης-πλαίσιου 2002/584, τον «ακρογωνιαίο λίθο» της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, αποτυπώνεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαίσιου, το οποίο θεσπίζει τον κανόνα κατά τον οποίο τα κράτη μέλη υποχρεούνται να εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της απόφασης-πλαίσιου [απόφαση της 29ης Απριλίου 2021, X (Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Ne bis in idem), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, σκέψη 38 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 41 Επομένως, οι δικαστικές αρχές εκτέλεσης μπορούν, κατ' αρχήν, να αρνηθούν την εκτέλεση τέτοιου εντάλματος μόνο για τους εξαντλητικώς προβλεπόμενους στην απόφαση-πλαίσιο 2002/584 λόγους μη εκτέλεσης. Συνεπώς, ενώ η εκτέλεση του ευρωπαϊκού

εντάλματος σύλληψης συνιστά τον κανόνα, η άρνηση εκτέλεσης έχει προβλεφθεί ως εξαίρεση, η οποία πρέπει να ερμηνεύεται στενά [απόφαση της 29ης Απριλίου 2021, X (Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, σκέψη 39 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

- 42 Περαιτέρω, όσον αφορά, ειδικότερα, τα άρθρα 27 και 28 της απόφασης-πλαίσιου 2002/584, των οποίων άπτονται οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι οι διατάξεις αυτές παρέχουν μεν στα κράτη μέλη συγκεκριμένες αρμοδιότητες κατά την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, πλην όμως, καθόσον θεσπίζουν κανόνες οι οποίοι παρεκκλίνουν από την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης που τίθεται με το άρθρο 1, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαίσιου, δεν μπορούν να ερμηνεύονται με τρόπο που να παρεμποδίζει την επίτευξη του επιδιωκόμενου από την απόφαση-πλαίσιο σκοπού, ο οποίος συνίσταται στη διευκόλυνση και την επιτάχυνση των παραδόσεων μεταξύ των δικαστικών αρχών των κρατών μελών, λαμβανομένης υπόψη της αμοιβαίας εμπιστοσύνης που πρέπει να υπάρχει μεταξύ τους [απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2020, *Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof* (Αρχή της ειδικότητας), C-195/20 PPU, EU:C:2020:749, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 43 Τέλος, το Δικαστήριο έχει υπογραμμίσει ότι η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, εξεταζόμενη υπό το πρίσμα των διατάξεων του Χάρτη, δεν μπορεί να ερμηνεύεται κατά τρόπον ώστε να θίγεται η αποτελεσματικότητα του συστήματος δικαστικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών, ένα από τα ουσιώδη στοιχεία του οποίου αποτελεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, όπως αυτό προβλέπεται από τον νομοθέτη της Ένωσης [πρβλ. απόφαση της 29ης Απριλίου 2021, X (Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, σκέψη 58 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 44 Το Δικαστήριο έχει κρίνει επομένως ότι, προκειμένου ιδίως να διασφαλιστεί ότι δεν θα παρακλυθεί πλήρως η λειτουργία του μηχανισμού του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η υποχρέωση καλόπιστης συνεργασίας, την οποία καθιερώνει το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, ΣΕΕ, πρέπει να αποτελεί τη βάση της συνεργασίας μεταξύ των δικαστικών αρχών εκτέλεσης και των δικαστικών αρχών έκδοσης. Συνεπώς, δυνάμει της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας, η Ένωση και τα κράτη μέλη εκπληρώνουν τα εκ των Συνθηκών καθήκοντα βάσει αμοιβαίου σεβασμού και αμοιβαίας συνεργασίας [πρβλ. απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, *Generalstaatsanwaltschaft* (Συνθήκες κράτησης στην Ουγγαρία), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, σκέψεις 104 και 109 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 45 Υπό το πρίσμα αυτών των στοιχείων πρέπει να κριθεί, πρώτον, αν το πρόσωπο που παραδίδεται στη δικαστική αρχή έκδοσης σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης έχει, όπως εκτιμά το αιτούν δικαστήριο, δικαίωμα ακρόασης όταν, βάσει, αντιστοίχως, του άρθρου 27, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', και παράγραφος 4, ή του άρθρου 28, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαίσιου 2002/584, η ως άνω αρχή υποβάλλει στη δικαστική αρχή εκτέλεσης αίτηση συγκατάθεσης με σκοπό είτε τη δίωξη για άλλες αξιόποινες πράξεις πέραν εκείνων που δικαιολόγησαν την παράδοσή του είτε τη μεταγενέστερη παράδοση του προσώπου αυτού σε άλλο κράτος μέλος.
- 46 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 προβλέπει, στο άρθρο 14, ότι κάθε συλληφθείς που δεν συγκατατίθεται στην παράδοσή του έχει δικαίωμα ακρόασης, το δε άρθρο 19 της απόφασης-πλαίσιου προβλέπει κανόνες που αφορούν ειδικά την ακρόαση αυτή.

Αντιθέτως, η απόφαση-πλαίσιο δεν περιέχει καμία συγκεκριμένη διάταξη σχετικά με το δικαίωμα ακρόασης του προσώπου που παραδίδεται στο πλαίσιο κάποιας από τις αιτήσεις συγκατάθεσης για τις οποίες γίνεται λόγος στην προηγούμενη σκέψη.

- 47 Από το άρθρο 1, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, σε συνδυασμό με την αιτιολογική της σκέψη 12, προκύπτει, όμως, ότι η απόφαση-πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 ΣΕΕ και εκφράζονται στον Χάρτη, ιδίως δε στο κεφάλαιο VI αυτού. Το άρθρο 47 του Χάρτη, το οποίο περιλαμβάνεται στο εν λόγω κεφάλαιο, κατοχυρώνει το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
- 48 Δεδομένου ότι το δικαίωμα ακρόασης περιλαμβάνεται στα δικαιώματα άμυνας, τα οποία είναι συμφυή με το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας [πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Πειθαρχικό καθεστώς των δικαστών), C-791/19, EU:C:2021:596, σκέψεις 203 και 205 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία], από το γεγονός ότι η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 δεν αναγνωρίζει ρητώς στον ενδιαφερόμενο το δικαίωμα ακρόασης στο πλαίσιο αίτησης συγκατάθεσης δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', και παράγραφος 4, ή του άρθρου 28, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαισίου δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να συναχθεί ότι ο ενδιαφερόμενος στερείται, υπό τις περιστάσεις αυτές, του ως άνω θεμελιώδους δικαιώματος.
- 49 Πράγματι, όπως έχει υπενθυμίσει το Δικαστήριο, η απόφαση χορήγησης της συγκατάθεσης που προβλέπεται στο άρθρο 27, παράγραφος 4, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 διαφέρει από την απόφαση περί εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και παράγει για τον ενδιαφερόμενο αποτελέσματα διαφορετικά από εκείνα της τελευταίας αυτής απόφασης [απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2020, Openbaar Ministerie (Πλαστογραφία), C-510/19, EU:C:2020:953, σκέψη 60]. Το ίδιο πρέπει να ισχύει και για τα αποτελέσματα της κατά το άρθρο 28, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαισίου συγκατάθεσης, η οποία αφορά τη μεταγενέστερη παράδοση του ενδιαφερομένου σε άλλο κράτος μέλος.
- 50 Συναφώς, σημειώνεται, αφενός, ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, η συγκατάθεση της δικαστικής αρχής εκτέλεσης δίδεται όταν η ίδια η αξιόποινη πράξη για την οποία ζητείται η συγκατάθεση συνεπάγεται υποχρέωση παράδοσης βάσει της εν λόγω απόφασης-πλαισίου. Επιπλέον, η συγκατάθεση αυτή δεν δίδεται εφόσον συντρέχουν οι ίδιοι λόγοι υποχρεωτικής ή προαιρετικής μη εκτέλεσης με εκείνους που προβλέπονται για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης στα άρθρα 3 και 4 της απόφασης-πλαισίου [πρβλ. απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2020, Openbaar Ministerie (Πλαστογραφία), C-510/19, EU:C:2020:953, σκέψη 61].
- 51 Αφετέρου, μολονότι, όταν ζητείται η συγκατάθεση της δικαστικής αρχής εκτέλεσης βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 4, ή του άρθρου 28, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, ο ενδιαφερόμενος έχει ήδη παραδοθεί στη δικαστική αρχή έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, σε εκτέλεση του εντάλματος αυτού, γεγονός παραμένει ότι η απόφαση περί συγκατάθεσης είναι ικανή, όπως και η απόφαση περί εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, να θίξει την ελευθερία του ενδιαφερομένου [πρβλ. απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2020, Openbaar Ministerie (Πλαστογραφία), C-510/19, EU:C:2020:953, σκέψη 62]. Πράγματι, μια απόφαση περί συγκατάθεσης έχει, μεταξύ άλλων, ως συνέπεια ότι το πρόσωπο αυτό ενδέχεται να διωχθεί, να καταδικαστεί ή να στερηθεί με άλλο τρόπο την ελευθερία του λόγω τέλεσης αξιόποινης πράξης διαφορετικής από εκείνη την οποία αφορούσε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, στο πλαίσιο της εκτέλεσης του οποίου ήταν σε θέση να ασκήσει τα θεμελιώδη δικαιώματά του, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος ακρόασης.

- 52 Επομένως, δεδομένου ότι το σχεδιαζόμενο εις βάρος του μέτρου θα τον επηρέαζε δυσμενώς, επιβάλλεται να γίνει δεκτό ότι ο ενδιαφερόμενος πρέπει να έχει δικαίωμα ακρόασης όταν οι δικαστικές αρχές του κράτους μέλους έκδοσης υποβάλλουν αίτηση συγκατάθεσης δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 4, ή του άρθρου 28, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαίσιου 2002/584.
- 53 Ως εκ τούτου, πρέπει να προσδιοριστεί, δεύτερον, ενώπιον ποιας αρχής μπορεί ο ενδιαφερόμενος να ασκήσει το δικαίωμα ακρόασης του όταν υποβάλλεται τέτοια αίτηση συγκατάθεσης.
- 54 Ακόμη και αν, σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο στ', και το άρθρο 28, παράγραφος 2, στοιχείο β', της απόφασης-πλαίσιου 2002/584, η δικαστική αρχή έκδοσης οφείλει να ακούσει τον ενδιαφερόμενο προκειμένου να διαπιστώσει αν τυχόν το πρόσωπο αυτό παραιτείται από τον προβλεπόμενο στο άρθρο 27, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαίσιου κανόνα της ειδικότητας ή συγκατατίθεται στη μεταγενέστερη παράδοσή του σε άλλο κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 28, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαίσιου, εναπόκειται, παρά ταύτα, στη δικαστική αρχή εκτέλεσης να δώσει τη συγκατάθεσή της για μια τέτοια επέκταση της δίωξης και σε άλλες αξιόποινες πράξεις ή για μια τέτοια μεταγενέστερη παράδοση, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 4, και του άρθρου 28, παράγραφος 3, στοιχείο δ', της απόφασης-πλαίσιου.
- 55 Επομένως, η τελευταία αυτή αρχή πρέπει να εκτιμήσει, υπό το πρίσμα ιδίως των λόγων υποχρεωτικής ή προαιρετικής μη εκτέλεσης που προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4 της απόφασης-πλαίσιου 2002/584, αν τυχόν μπορεί να επιτραπεί η επέκταση της δίωξης και σε άλλες αξιόποινες πράξεις ή η μεταγενέστερη παράδοση σε άλλο κράτος μέλος.
- 56 Συνεπώς, η δικαστική αρχή εκτέλεσης είναι εκείνη η οποία πρέπει να προβεί σε ακρόαση του παραδοθέντος όταν οι δικαστικές αρχές του κράτους μέλους έκδοσης υποβάλλουν αίτηση συγκατάθεσης δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 4, ή του άρθρου 28, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαίσιου 2002/584.
- 57 Ως εκ τούτου, πρέπει να καθοριστεί, τρίτον και τελευταίον, η διαδικασία άσκησης του εν λόγω δικαιώματος, όπως αυτή απορρέει από το δίκαιο της Ένωσης.
- 58 Συναφώς, όπως υπογραμμίστηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, πρέπει να διασφαλίζεται ότι η διαδικασία αυτή είναι ικανή να εξασφαλίσει τόσο την επίτευξη του επιδιωκόμενου από την απόφαση-πλαίσιο 2002/584 σκοπού, ο οποίος συνίσταται ιδίως στη διευκόλυνση και την επιτάχυνση των παραδόσεων μεταξύ των δικαστικών αρχών των κρατών μελών –όπως προκύπτει από τη σκέψη 42 της παρούσας απόφασης–, όσο και τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσώπου που παραδίδεται.
- 59 Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 δεν περιέχει, όμως, καμία διάταξη που να αφορά ειδικά τη διαδικασία αυτή.
- 60 Επομένως, κατά την εφαρμογή της απόφασης-πλαίσιου 2002/584, τα κράτη μέλη διατηρούν, σύμφωνα με τη δικονομική τους αυτονομία, τη δυνατότητα να θεσπίζουν συναφώς κανόνες που ενδέχεται να διαφέρουν από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Ωστόσο, τα κράτη μέλη οφείλουν να μεριμνούν ώστε οι κανόνες αυτοί να μην καθιστούν κενές περιεχομένου τις απαιτήσεις που απορρέουν από την εν λόγω απόφαση-πλαίσιο, ιδίως όσον αφορά τη δικαστική προστασία, την οποία εγγυάται το άρθρο 47 του Χάρτη και η οποία αποτελεί το θεμέλιό της (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 10ης Μαρτίου 2021, PI, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, σκέψη 58).

- 61 Εξάλλου, όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 53 των προτάσεών του, ελλείπει ειδικών κανόνων προβλεπόμενων από το δίκαιο της Ένωσης, η διαδικασία άσκησης του δικαιώματος ακρόασης του ενδιαφερομένου στο πλαίσιο αίτησης συγκατάθεσης υποβληθείσας από τις δικαστικές αρχές του κράτους μέλους έκδοσης μπορεί να ρυθμιστεί με κοινή συμφωνία μεταξύ των δικαστικών αρχών έκδοσης και εκτέλεσης, τηρουμένης της αρχής της δικονομικής αυτονομίας.
- 62 Συναφώς, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, το δικαίωμα ακρόασης, το οποίο αποτελεί εγγενές στοιχείο του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, εγγυάται σε όλους τη δυνατότητα να καθιστούν γνωστή, λυσιτελώς και αποτελεσματικώς, την άποψή τους κατά τη διάρκεια της σχετικής διαδικασίας [πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Πειθαρχικό καθεστώς των δικαστών), C-791/19, EU:C:2021:596, σκέψη 205 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 63 Όταν οι δικαστικές αρχές του κράτους μέλους έκδοσης υποβάλλουν αίτηση συγκατάθεσης δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 4, ή του άρθρου 28, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαίσιου 2002/584, η δυνατότητα του ενδιαφερομένου να καταστήσει γνωστή την άποψή του λυσιτελώς και αποτελεσματικώς –η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη–, μολονότι δεν συνεπάγεται δικαίωμα του ενδιαφερομένου να εμφανιστεί αυτοπροσώπως ενώπιον της δικαστικής αρχής εκτέλεσης όταν η τελευταία προτίθεται να δώσει τη συγκατάθεσή της ως προς την αίτηση του κράτους μέλους έκδοσης, απαιτεί εντούτοις να είχε το πρόσωπο αυτό πράγματι τη δυνατότητα να διατυπώσει όλες τις ενδεχόμενες παρατηρήσεις και αντιρρήσεις του ενώπιον της δικαστικής αρχής εκτέλεσης όσον αφορά την αίτηση συγκατάθεσης.
- 64 Συγκεκριμένα, για την ερμηνεία του άρθρου 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, δυνάμει του άρθρου 52, παράγραφος 3, του Χάρτη, η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου σχετικά με το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950.
- 65 Από τη νομολογία αυτή προκύπτει, όμως, ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, της εν λόγω σύμβασης δεν έχει εφαρμογή στις διαδικασίες έκδοσης, στις οποίες περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η διαδικασία εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, στο μέτρο που οι διαδικασίες αυτές δεν συνεπάγονται αμφισβήτηση των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων αστικής φύσεως του προσφεύγοντος ούτε αφορούν το βάσιμο κατηγορίας ποινικής φύσεως (πρβλ. αποφάσεις του ΕΔΔΑ της 7ης Οκτωβρίου 2008, Monedero Angora κατά Ισπανίας, CE:ECHR:2008:1007DEC004113805, § 2, και της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, Trabelsi κατά Βελγίου, CE:ECHR:2014:0904JUD000014010, § 160 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 66 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι η απόφαση της δικαστικής αρχής εκτέλεσης να δώσει τη συγκατάθεσή της ως προς την αίτηση που υπέβαλε η δικαστική αρχή έκδοσης δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 4, ή του άρθρου 28, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαίσιου 2002/584 πρέπει να ληφθεί το αργότερο τριάντα ημέρες μετά την παραλαβή της αίτησης. Επομένως, πρέπει να διασφαλίζεται ότι ο ενδιαφερόμενος τυγχάνει ακρόασης λυσιτελώς και αποτελεσματικώς, όπως προκύπτει από τη σκέψη 62 της παρούσας απόφασης, χωρίς ωστόσο να τίθεται εν αμφιβόλω η λογική που διέπει την απόφαση-πλαίσιο 2002/584 ή, ακόμη, ο σκοπός αυτής, ο οποίος συνίσταται στην επιτάχυνση των διαδικασιών παράδοσης (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 30ής Μαΐου 2013, F, C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, σκέψη 73).

- 67 Υπό τις συνθήκες αυτές, και λαμβανομένης υπόψη της εν λόγω απαίτησης ταχείας περάτωσης των διαδικασιών η οποία διέπει την απόφαση-πλαίσιο 2002/584, το δικαίωμα ακρόασης από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να ασκηθεί, στην πράξη, στο κράτος μέλος έκδοσης, στο οποίο βρίσκεται ο παραδοθείς, χωρίς την άμεση συμμετοχή της δικαστικής αρχής εκτέλεσης.
- 68 Επομένως, τίποτα δεν αντιτίθεται στην εξεταζόμενη από το αιτούν δικαστήριο λύση, η οποία συνίσταται στο ότι ο ενδιαφερόμενος εκθέτει την άποψή του ενώπιον της δικαστικής αρχής έκδοσης όσον αφορά την ενδεχόμενη επέκταση της δίωξης και σε άλλες αξιόποινες πράξεις πέραν εκείνων που δικαιολόγησαν την παράδοσή του ή όσον αφορά τη μεταγενέστερη παράδοσή του σε άλλο κράτος μέλος, παραδείγματος χάριν όταν η αρχή αυτή προβαίνει σε ακρόασή του σχετικά με ενδεχόμενη παραίτηση από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο στ', της απόφασης-πλαισίου 2002/584, ή στο πλαίσιο της διαδικασίας εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης το οποίο εκδόθηκε εν συνεχεία από άλλο κράτος μέλος για πράξεις που τελέστηκαν πριν από την παράδοση του ενδιαφερομένου στο κράτος μέλος έκδοσης. Εφόσον η άποψη αυτή καταχωρίζεται σε πρακτικά και γνωστοποιείται εν συνεχεία από τη δικαστική αρχή έκδοσης στη δικαστική αρχή εκτέλεσης, η τελευταία πρέπει, κατ' αρχήν, να δεχθεί ότι κατά τη διατύπωση της εν λόγω άποψης ενώπιον των δικαστικών αρχών έκδοσης τηρήθηκαν οι απαιτήσεις του άρθρου 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη. Πράγματι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 37 της παρούσας απόφασης, κατά την αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης, τα κράτη μέλη πρέπει να δέχονται, πλην εξαιρετικών περιστάσεων, ότι τα λοιπά κράτη μέλη τηρούν το δίκαιο της Ένωσης, ιδίως δε ότι σέβονται τα αναγνωρισμένα από το δίκαιο αυτό θεμελιώδη δικαιώματα.
- 69 Υπενθυμίζεται, εξάλλου, ότι οι διατάξεις των άρθρων 27 και 28 της απόφασης-πλαισίου 2002/584 αντιστοιχούν στις διατάξεις των άρθρων 14 και 15 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Έκδοσης, η οποία υπεγράφη στο Παρίσι στις 13 Δεκεμβρίου 1957 (απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2018, RO, C-327/18 PPU, EU:C:2018:733, σκέψη 57). Από το άρθρο 14 της σύμβασης αυτής προκύπτει ιδίως ότι η αίτηση συγκατάθεσης με σκοπό τη δίωξη για άλλες αξιόποινες πράξεις πρέπει να συνοδεύεται από πρακτικά δικαστικής αρχής στα οποία έχουν καταχωριστεί οι «δηλώσεις του εκζητούμενου».
- 70 Δεδομένου ότι εναπόκειται στη δικαστική αρχή εκτέλεσης να διασφαλίσει τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας, η αρχή αυτή οφείλει να εξετάσει την αίτηση συγκατάθεσης δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 4, ή του άρθρου 28, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 στηριζόμενη στις πληροφορίες που περιέχονται στην εν λόγω αίτηση και λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την άποψη του ενδιαφερομένου.
- 71 Σε περίπτωση που η δικαστική αρχή εκτέλεσης κρίνει ότι δεν διαθέτει επαρκή στοιχεία, ιδίως όσον αφορά την άποψη του ενδιαφερομένου, ώστε να είναι σε θέση να λάβει, έχοντας πλήρη επίγνωση της κατάστασης και σεβόμενη πλήρως τα δικαιώματα άμυνας του ενδιαφερομένου, την απόφασή της επί της επίμαχης αίτησης συγκατάθεσης, θα πρέπει να εφαρμόσει, κατ' αναλογία, τις διατάξεις του άρθρου 15, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαισίου, ζητώντας από τη δικαστική αρχή έκδοσης να της παράσχει επειγόντως συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με την άποψη του ενδιαφερομένου.
- 72 Ωστόσο, εναπόκειται στη δικαστική αρχή εκτέλεσης και στη δικαστική αρχή έκδοσης να μεριμνούν ώστε μια τέτοια αίτηση παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών και η διεκπεραίωσή της να μην υπονομεύουν τον σκοπό της απόφασης-πλαισίου 2002/584 ο οποίος συνίσταται στη διευκόλυνση και την επιτάχυνση των διαδικασιών παράδοσης και, ειδικότερα, να μεριμνούν ώστε

η δικαστική αρχή εκτέλεσης να είναι σε θέση να λάβει την απόφαση επί της αίτησης συγκατάθεσης εντός της προθεσμίας των τριάντα ημερών που προβλέπεται στο άρθρο 27, παράγραφος 4, και στο άρθρο 28, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της απόφασης-πλαisiού.

- 73 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, στα υποβληθέντα προδικαστικά ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', και παράγραφος 4, καθώς και το άρθρο 28, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαisiού 2002/584, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, έχουν την έννοια ότι ένα πρόσωπο το οποίο παραδίδεται στη δικαστική αρχή έκδοσης σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης έχει δικαίωμα ακρόασης από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης όταν η τελευταία επιλαμβάνεται αίτησης συγκατάθεσης υποβληθείσας από τη δικαστική αρχή έκδοσης δυνάμει των ως άνω διατάξεων της απόφασης-πλαisiού, η δε ακρόαση αυτή μπορεί να πραγματοποιηθεί στο κράτος μέλος έκδοσης –περίπτωση στην οποία οι δικαστικές αρχές του εν λόγω κράτους μέλους οφείλουν να μεριμνούν ώστε το δικαίωμα ακρόασης του ενδιαφερομένου να ασκείται λυσιτελώς και αποτελεσματικώς– χωρίς την άμεση συμμετοχή της δικαστικής αρχής εκτέλεσης. Εναπόκειται ωστόσο στη δικαστική αρχή εκτέλεσης να μεριμνά ώστε να διαθέτει επαρκή στοιχεία, ιδίως όσον αφορά την άποψη του ενδιαφερομένου, προκειμένου να είναι σε θέση να λάβει, έχοντας πλήρη επίγνωση της κατάστασης και σεβόμενη πλήρως τα δικαιώματα άμυνας του ενδιαφερομένου, την απόφασή της επί της αίτησης συγκατάθεσης που υποβλήθηκε δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 4, ή του άρθρου 28, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαisiού 2002/584, και να ζητήσει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, από τη δικαστική αρχή έκδοσης να της παράσχει επειγόντως συμπληρωματικές πληροφορίες.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 74 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους των κύριων δικών τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', και παράγραφος 4, καθώς και το άρθρο 28, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαisiού 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι ένα πρόσωπο το οποίο παραδίδεται στη δικαστική αρχή έκδοσης σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης έχει δικαίωμα ακρόασης από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης όταν η τελευταία επιλαμβάνεται αίτησης συγκατάθεσης υποβληθείσας από τη δικαστική αρχή έκδοσης δυνάμει των ως άνω διατάξεων της απόφασης-πλαisiού, η δε ακρόαση αυτή μπορεί να πραγματοποιηθεί στο κράτος μέλος έκδοσης –περίπτωση στην οποία οι δικαστικές αρχές του εν λόγω κράτους μέλους οφείλουν να μεριμνούν ώστε το δικαίωμα ακρόασης του ενδιαφερομένου να ασκείται λυσιτελώς και αποτελεσματικώς– χωρίς την άμεση συμμετοχή της δικαστικής αρχής εκτέλεσης. Εναπόκειται ωστόσο στη δικαστική αρχή εκτέλεσης να μεριμνά ώστε να διαθέτει επαρκή στοιχεία, ιδίως όσον αφορά την άποψη του ενδιαφερομένου, προκειμένου να είναι σε θέση να λάβει, έχοντας πλήρη

επίγνωση της κατάστασης και σεβόμενη πλήρως τα δικαιώματα άμυνας του ενδιαφερομένου, την απόφασή της επί της αίτησης συγκατάθεσης που υποβλήθηκε δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 4, ή του άρθρου 28, παράγραφος 3, της απόφασης-πλασίου 2002/584, και να ζητήσει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, από τη δικαστική αρχή έκδοσης να της παράσχει επειγόντως συμπληρωματικές πληροφορίες.

(υπογραφές)